

Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w Katowicach

*Załącznik nr 1 do Obwieszczenia
Dyrektora Wojewódzkiego Pogotowia Ratunkowego
w Katowicach z dnia 16.09.2026 r.
dotyczące ogłoszonego konkursu ofert
z dnia 21 sierpnia 2026 r.
dla ratownika medycznego / ratowniczkę medycznej
lub pielęgniarkę systemu / pielęgniarki systemu na:
- członka zespołu ratownictwa medycznego;
- kierownika zespołu ratownictwa medycznego;
- kierownicę zespołu ratownictwa medycznego.*

UZASADNIENIE

Protest dotyczył czterech zagadnień objętych obwieszczeniem Udzielającego Zamówienia z dnia 12 września 2026 r., tj. zasad rozstrzygania konkursu w przypadku uzyskania przez kilku Oferentów jednakowej liczby punktów, postanowień dotyczących zmiany wynagrodzenia, odpowiedzialności za mienie oraz ryzyka ewentualnego zakwalifikowania umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych jako stosunku pracy.

Do konkursu ofert prowadzonego na podstawie art. 26 ustawy o działalności leczniczej stosuje się odpowiednio m.in. art. 147 oraz art. 153 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Wynika to wprost z art. 26 ust. 4 ustawy o działalności leczniczej. Regulamin WPR również przewiduje możliwość wniesienia protestu zgodnie z przepisami tej ustawy.

1. Zarzut dotyczący braku dodatkowego kryterium rozstrzygającego w przypadku jednakowej liczby punktów

Protest w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Szczegółowe Warunki Konkursu Ofert określają kryteria oceny ofert oraz sposób ich punktowania. Wybór następuje na podstawie maksymalnej liczby punktów z uwzględnieniem aktualnych potrzeb Udzielającego Zamówienia, a kryteriami punktowymi są m.in. wykształcenie, doświadczenie zawodowe, uprawnienia do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych oraz wskazane kursy certyfikowane. Maksymalna liczba punktów wynosi 55. Oferent wnosi o uzupełnienie dokumentacji poprzez ustanowienie dodatkowego sposobu rozstrzygania ofert o identycznej punktacji, proponując m.in. dodatkowe podkryterium, szczegółowy ranking albo kolejność złożenia ofert.

Wprowadzenie takiej reguły na obecnym etapie postępowania nie jest jednak dopuszczalne. Zgodnie z art. 147 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych kryteria oceny ofert oraz warunki wymagane od świadczeniodawców są jawne i **nie podlegają zmianie w toku postępowania.**

Ustanowienie obecnie dodatkowego kryterium pierwszeństwa oznaczałoby w istocie zmianę zasad selekcji ofert po wszczęciu konkursu. Dotyczy to również proponowanej przez Oferenta kolejności zgłoszeń. SWKO nie przyznają pierwszeństwa ofercie złożonej wcześniej spośród

Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w Katowicach

ofert złożonych prawidłowo i w terminie, wobec czego wprowadzenie takiej zasady dopiero w toku konkursu prowadziłoby do zmiany sytuacji prawnej Oferentów.

Jeżeli w toku oceny ofert rzeczywiście wystąpi sytuacja, w której liczba ofert posiadających jednakową punktację na granicy wyboru przekroczy liczbę wynikającą z aktualnego zapotrzebowania, Komisja nie zastosuje dodatkowego, nieujawnionego wcześniej kryterium. Dalsze czynności zostaną podjęte wyłącznie w granicach zasad opublikowanych w dokumentacji konkursowej oraz obowiązujących przepisów prawa.

Hipotetyczna możliwość wystąpienia takiej sytuacji nie daje natomiast podstaw do dokonania w toku postępowania żądanej przez Oferenta zmiany kryteriów oceny ofert.

2. Zarzut dotyczący § 6 ust. 23 projektu umowy – zmiana wynagrodzenia

Protest w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Oferent przyjmuje, że w stosunku cywilnoprawnym każda zmiana wysokości wynagrodzenia może nastąpić wyłącznie na podstawie późniejszego, zgodnego oświadczenia woli stron w formie aneksu, natomiast jakkolwiek mechanizm automatycznej zmiany stawki ma mieć charakter właściwy wyłącznie prawu pracy.

Stanowisko to nie znajduje podstawy prawnej.

Zasada swobody umów wyrażona w art. 353¹ k.c. pozwala stronom już w chwili zawierania umowy określić mechanizm ustalania lub zmiany wysokości świadczenia pieniężnego, o ile jego treść lub cel nie sprzeciwiają się ustawie, naturze stosunku prawnego lub zasadom współżycia społecznego. Nie istnieje generalna zasada, zgodnie z którą każda zmiana wysokości wynagrodzenia w umowie zawieranej pomiędzy przedsiębiorcami wymaga każdorazowo odrębnego aneksu.

Mechanizm przewidziany w projekcie umowy nie daje Udzielającemu Zamówienia prawa do dowolnego jednostronnego kształtowania wynagrodzenia. Dotyczy sytuacji, w których zmiana powszechnie obowiązujących przepisów prawa bezpośrednio wpływa na wysokość należnego wynagrodzenia lub jego ustawowego składnika. W takim przypadku zmiana wysokości świadczenia stanowi realizację mechanizmu uprzednio zaakceptowanego przez strony w zawartej umowie, a nie jednostronną późniejszą zmianę warunków przez Udzielającego Zamówienia.

Argument o rzekomym „przenoszeniu konstrukcji prawa pracy” jest również nietrafny. Ustawa o działalności leczniczej sama przewiduje określone ustawowo składniki wynagrodzenia osób wykonujących świadczenia medyczne na podstawie umów innych niż umowa o pracę. Przykładowo art. 99b ust. 2 stanowi, że członkom zespołów ratownictwa medycznego zatrudnionym na podstawie umowy innej niż umowa o pracę przysługuje za każdą godzinę pracy dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 30% stawki godzinowej wynikającej z umowy. Nie jest zatem prawidłowe twierdzenie, że ustawowe oddziaływanie na wysokość wynagrodzenia jest konstrukcją właściwą wyłącznie stosunkowi pracy.

Jednocześnie Udzielający Zamówienia podtrzymuje stanowisko, że zmiany wynagrodzenia niewynikające bezpośrednio z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa nie mogą być

Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w Katowicach

dokonywane dowolną jednostronną decyzją Udzielającego Zamówienia i wymagają odpowiedniej podstawy umownej lub porozumienia stron.

Brak jest zatem podstaw do wykreślenia § 6 ust. 23 w zakresie żądanym w proteście.

3. Zarzut dotyczący § 10 ust. 5 i 6 projektu umowy – odpowiedzialność za mienie i sprzęt

Protest w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Oferent utożsamia przewidziany w projekcie umowy mechanizm odpowiedzialności związanej ze wspólnym korzystaniem z mienia z odpowiedzialnością solidarną oraz wskazuje, że brak jest ustawowej podstawy do jej wprowadzenia.

Argumentacja ta opiera się na nieprawidłowym założeniu.

Po pierwsze, odpowiedzialność rozłożona pomiędzy kilka osób w określonych częściach nie jest odpowiedzialnością solidarną w rozumieniu art. 366 k.c. Solidarność polega bowiem na tym, że wierzyciel może żądać całości albo części świadczenia od każdego z dłużników, natomiast spełnienie świadczenia przez jednego zwalnia pozostałych. Co więcej, sam art. 369 k.c., na który powołuje się Oferent, przewiduje, że solidarność może wynikać nie tylko z ustawy, lecz także z czynności prawnej.

Po drugie, odpowiedzialność kontraktowa nie musi w każdym przypadku ograniczać się wyłącznie do klasycznej odpowiedzialności opartej na winie. Zgodnie z art. 473 § 1 k.c. dłużnik może umownie przyjąć odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania także z powodu oznaczonych okoliczności, za które według zasad ustawowych odpowiedzialności by nie ponosił.

Sąd Najwyższy wskazuje przy tym, że umowne rozszerzenie odpowiedzialności może prowadzić do odpowiedzialności opartej na zasadzie ryzyka, pod warunkiem odpowiedniego określenia w umowie okoliczności powodujących odpowiedzialność.

Kwestionowane postanowienia należy rozpatrywać w kontekście specyfiki udzielania świadczeń przez zespół ratownictwa medycznego, którego członkowie w czasie realizacji świadczeń wspólnie korzystają z określonego sprzętu i mienia Udzielającego Zamówienia. SWKO wymagają zresztą od Oferentów posiadania ubezpieczenia obejmującego szkody w mieniu Udzielającego Zamówienia powstałe w związku z jego posiadaniem i użytkowaniem. Sam fakt umownego uregulowania ryzyka dotyczącego mienia wspólnie użytkowanego nie oznacza zatem niedopuszczalnego zastosowania przepisów prawa pracy ani stworzenia „odpowiedzialności retorsyjnej”.

Postanowienia te nie mogą oczywiście stanowić podstawy do obciążania Przyjmującego Zamówienie za dowolną szkodę niezwiązaną z wykonywaniem przez niego umowy. Ich zastosowanie każdorazowo wymaga wystąpienia przesłanek określonych w umowie oraz wykazania samego faktu i wysokości szkody.

Brak jest jednak podstaw prawnych do przyjęcia stanowiska Oferenta, zgodnie z którym sam mechanizm umownego rozłożenia określonego ryzyka dotyczącego wspólnie użytkowanego mienia jest z mocy prawa niedopuszczalny.

W konsekwencji Komisja nie znajduje podstaw do wykreślenia § 10 ust. 5 i 6 projektu umowy.

4. Zarzut dotyczący ryzyka przekwalifikowania umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na stosunek pracy

Protest w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Komisja podziela jedynie ogólną tezę Oferenta, że kwalifikacja danego stosunku prawnego zależy nie od samej nazwy umowy, lecz od rzeczywistego sposobu jej wykonywania. Nie wynika z tego jednak, że umowy przewidziane w przedmiotowym konkursie stanowią stosunki pracy ani że Udzielający Zamówienia powinien przejść na siebie w drodze umowy wszelkie skutki ewentualnego przyszłego zakwestionowania charakteru stosunku prawnego przez właściwy organ.

Ustawa o działalności leczniczej wprost przewiduje możliwość udzielania przez podmiot leczniczy zamówień na świadczenia zdrowotne podmiotom wykonującym działalność leczniczą oraz osobom posiadającym odpowiednie fachowe kwalifikacje, przy czym udzielenie takiego zamówienia następuje w trybie konkursu ofert.

Co istotne, art. 27 ust. 4 tej ustawy wymaga, aby umowa o udzielanie świadczeń zdrowotnych określała m.in. sposób organizacji udzielania świadczeń, w tym miejsce, dni i godziny ich udzielania, a także przewidywała obowiązek poddania się kontroli Udzielającego Zamówienia. Nie można zatem przyjąć, że samo określenie miejsca świadczeń, organizacja harmonogramów lub kontrola prawidłowości wykonywania świadczeń automatycznie powodują powstanie stosunku pracy. Są to bowiem elementy, których określenia ustawodawca wymaga również w nazwanej umowie cywilnoprawnej o udzielanie świadczeń zdrowotnych.

Oferent powołuje się w tym zakresie na interpretację indywidualną Głównego Inspektora Pracy z dnia 4 września 2026 r., sygn. GIP-GPP.5180.3.2026.3. Interpretacja ta została wydana w indywidualnej sprawie dotyczącej planowanego zatrudniania kelnerów na podstawie umów zlecenia. W opisanym tam zdarzeniu praca miała być wykonywana według grafiku, w miejscu wskazanym przez zatrudniającego, pod jego nadzorem, na jego sprzęcie, w wymiarze sięgającym około 200 godzin miesięcznie. Sam fakt wydania tej interpretacji nie przesądza zatem charakteru prawnego ustawowo uregulowanych kontraktów na świadczenia zdrowotne zawieranych przez WPR.

Także w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano, że umowa o udzielanie świadczeń zdrowotnych może zachować charakter cywilnoprawny również wtedy, gdy świadczenia są realizowane według harmonogramu, w określonym miejscu i przy konieczności współpracy z personelem podmiotu leczniczego. Ocena wymaga uwzględnienia całokształtu cech konkretnego stosunku prawnego. Takie stanowisko przedstawiono m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2019 r., III PK 128/17.

Udzielający Zamówienia ma obowiązek organizować wykonywanie umów w sposób odpowiadający ich cywilnoprawnemu charakterowi oraz unikać kształtowania w praktyce podporządkowania właściwego stosunkowi pracy. Nie oznacza to jednak obowiązku zagwarantowania Przyjmującemu Zamówienie, że żaden organ w przyszłości nie dokona odmiennej oceny określonego stanu faktycznego.

Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w Katowicach

Publicznoprawne skutki określonego modelu współpracy wynikają z obowiązujących przepisów i ustalonego stanu faktycznego, a nie z umownego rozłożenia ryzyka pomiędzy stronami.

Podsumowanie

Zarzuty zawarte w proteście nie wykazują naruszenia przez Udzielającego Zamówienia zasad prowadzenia konkursu ofert uzasadniającego powtórzenie zaskarżonej czynności w rozumieniu art. 153 ust. 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W szczególności:

1. wprowadzenie obecnie dodatkowego kryterium rozstrzygającego oferty o jednakowej punktacji prowadziłoby do zmiany zasad oceny ofert w toku postępowania, czego zabrania art. 147 ustawy;
2. projektowany mechanizm zmiany wynagrodzenia nie stanowi niedopuszczalnego mechanizmu właściwego prawu pracy i nie daje Udzielającemu Zamówienia swobody dowolnego jednostronnego kształtowania stawki;
3. umowne uregulowanie odpowiedzialności związanej ze wspólnym korzystaniem z mienia nie jest samo przez się sprzeczne z przepisami Kodeksu cywilnego;
4. ustawowo przewidziana umowa o udzielanie świadczeń zdrowotnych nie staje się umową o pracę wyłącznie z tego powodu, że określa miejsce i czas świadczeń oraz poddaje ich wykonywanie kontroli Udzielającego Zamówienia.

Wobec powyższego Komisja Konkursowa postanowiła nie uwzględnić protestu w całości oraz nie dokonywać postulowanych przez Oferenta zmian w treści SWKO ani projektu umowy.

Signature Not Verified

Dokument podpisany
przez Klaudiusz Nadolny
Data: 2026.09.17
08:12:40 CEST

Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe w Katowicach

Śląskie.

40-024 Katowice
ul. Powstańców 52

tel. (32) 609 31 40
mail: wpr@wpr.pl
www.wpr.pl

NIP: 954 22 60 707
REGON: 270151110
KRS: 0000020162

Santander Bank Polska SA: 03 1500 1445 1214 4003 4001 0000

